

Za poslední lodí

Druhá tráva

- (1) **Ami** **Emi7 C7** **Dmi**
Za poslední lodí se zavřelo moře
 Gmi7 **F** **E4sus** **E**
a s posledním vojákem zdvihla se hráz,
 Ami **E7**
a bázlivý zpěv kdesi v klášterním dvoře
 Gmi Es **E** **Ami**
zněl jak "sbohem" jednoho z nás.
- (2) Za poslední lodí se zavřelo moře
a vítr jak netopýr proháněl pláž,
a mladičkový varhaník z konzervatoře
si dal jméno Jeremiáš.
- (3) Za poslední lodí jsem běžel až k místu,
kde příliv mi zanechal španělskou zbroj,
balíček peset a zažloutlých listů,
 E **Ami**
vzpomínky a nepokoj, a nepokoj, a nepokoj ...

ТЫ Ж МЕНЕ ПИДМАНУЛА

Ami E
(1) Ты казалa в понидилок
пидем разом по барвинок.
Я пришел, тебе нема
пидманула, пидмыла.

(8) Ты казалa в винограде
не казалa в каком ряде

(9) Ты казалa на кровати
не казалa в экой хате

C G Ami E Ami
Ref.: Ты мене пидманула,
ты ж мене пидмыла,
Ты ж мене молодого
с ума разума свела.

(10) Вчора сплю, а мене снится
рядом гарная девица
Мац мац ее нема
пидманула пидмыла

|:Я ж тебе:| пидманула,
|:Я ж тебе:| пидмыла,
|:Я ж тебе:| молодого,
с ума разума свела.

(11) Нынче сплю, а менэ снится
рядом гарная девица
Мац мац вона е а у менэ не встае

(2) Ты казалa у ви второк
поцелуешь разев сорок.

(3) Ты казалa во середу
пидем разом по череду.

(4) Ты казалa у читверг
пидем разом на концерт.

(5) Ты казалa у пятницу
пидем разом у светлицу.

(6) Ты казалa у субботу
пидем разом на работу.

(7) Ты казалa у ниделю
пидем разом на пителю

Ty /ja/ kazala v ponedilok,
pijdem'razom na barvinok,
ja /ty/ pryšov tebe /mene/ nema,
pidmanula - pidvela.

Ty /ja/ kazala u pjatnycju
pijdem'razom po pšenicy
ja /ty/ pryšov tebe /mene/ nema,
pidmanula - pidvela.

Ty ž' /ja ž' / mene /tebe/ pidmanula,
Ty ž' /ja ž' / mene /tebe/ pidvela,
Ty ž' /ja ž' / mene /tebe/ molodoho
z uma razum izvela!

Ty /ja/ kazala u sybotu,
pijdem'razom na robotu,
ja /ty/ pryšov tebe /mene/ nema,
pidmanula - pidvela.

Ty /ja/ kazala u vivtorok,
pociluješ raziv sorok,
ja /ty/ pryšov tebe /mene/ nema,
pidmanula - pidvela.

Ty /ja/ kazala u nedilju,
pijdem'razom na vesilju,
ja /ty/ pryšov tebe /mene/ nema,
pidmanula - pidvela.

Ty /ja/ kazala u seredu,
pijdem'razom po čeredu,
ja /ty/ pryšov tebe /mene/ nema,
pidmanula - pidvela.

Ty /ja/ kazala u četverh,
pijdem'razom na bander,
ja /ty/ pryšov tebe /mene/ nema,
pidmanula - pidvela.

Až

Pavčina Jíšová

- (1) **Ami** **G** **F** **Emi**
Až ti vrátím dlužné sázky až mi napovíš proč bdít
Ami **G** **C** **G** **C**
budu první kdo své lásky nechá spočinout a snít
C **D** **G**
až ten nejvyšší strom v údolí jen vánek položí
Ami **G** **F** **Emi** **Ami**
odpustím si vlastní viny a svůj kabát odložím

- (2) Budu hluchá němá slepá
o to cítit budu víc
možná uslyšíš že klepám
z dveří vyjdeš do ulic
tvrdé dláždění se kobercům
jen těžko vyrovná
cesta se mnou bude čistá
ale prudká nerovná

- (3) **Hmi** **A** **G** **F#mi**
Budu dřevem vodou ohněm budu vším co smí se chtít
Hmi **A** **D** **A** **D**
a až jednou záda ohněm až nás smrtka přijde stít
D **E** **A** **H**
zpřímá do očí jí pohlédnu a úsměv vyslovím
Hmi **A** **G** **F#mi** **Hmi**
život zbytečný se nezdá když ho láska uloví

- (4) Až ti vrátím dlužné sázky
až mi napovíš proč bdít
budu první kdo své lásky
nechá spočinout a snít
až ten nejvyšší strom v údolí
jen vánek položí
odpustím si vlastní viny
a svůj kabát odložím

Stromy

Wabi Daněk

(1) ^C
Dýmem výfukovým zamořenej svět
^{G7} uprostřed šňůry vozů pomaloučku vpřed ^C
Výlet rodinný se koná právě dnes
^{G7} ^C
mý děti chtějí vidět jak vypadá les
Ami ^C **Dmi**
Už jsem byl s nima skoro všude a děti louděj
G ^C
táto kdy už ten les bude?
^G
Copak já vím?

(2) Dívka z informací když jsem se jí ptal
řekla někde jistě bude musíte jet dál
Prý snad na Moravě nebo u Semil
podle tajné zprávy ještě kousek lesa zbyl
Proč místo lesa moje děti nechtějí navštívit
třeba skládku smetí Těch máme dost

(3) Ráno až se skončí tenhle divnej sen
obujem si boty-šlapky vyrazíme ven.
Půjdem za nosem a vím, že ještě dnes
najdem třeba skládku smetí, ale taky les.
Pohoří z rezavýho plechu krásně se vyjímá
v kapradí a mechu.
Popel a dým, kdo mi poví co s tím.

Džínová nevěsta

Pepa Streichl

- (1) **Ami** **Cdim** **Hdim**
Stál jsem vedle a hleděl na ně,
Ami **Cdim** **Hdim**
přál jim štěstí a mačkal dlaně,
Ami **Hdim**
topil se v citech, co neměly cenu,
Cdim **E7**
styděl se za ně a záviděl jemu.

- (2) Dlouhý jak čára v erárním kvádru,
věneček v klopě namísto řádů
a přísně tajná hodnost a jméno,
drobná a štíhlá, teď bude jeho.

Ref.: **Ami** **Cdim** **Hdim**
Barevná nevěsta, džínová, modrá,
Ami **Cdim** **Hdim**
voněla smíchem, závist je hrozná,
Ami **Cdim** **Hdim**
ukrytá v barvách, zelená khaki,
G7/6 **E7**
jak jsem mu záviděl, chtěl jsem ji taky,
Ami **Cdim** **Hdim**
džínovou nevěstu, á,
Ami **Cdim** **Hdim**
džínovou nevěstu, á. . .

- (3) Trvalo chvíli, pak řekla "ano
bylo mi teskno a v ústech plano,
lítost jsem hledal v perlivé vodce,
jsem v pravém rohu na svatební fotce.
- (4) Večer když zaklepal na okenní rámy,
lehl si vedle ní, zůstali sami,
záclona protkaná v půlnoční černo,
doteky a slůvka, co je to věrnost?

Ref.:

- (5) Loučení v oparu nádražní hospody,
pohledy do očí při rumu bez sody,
a ruka ruku pevně svírá,
budem však veselí, vždyť se neumírá.
- (6) Snad je mu do breku, když si sedne v kupé,
loučení na nevím je tak trochu kruté,
v erární posteli noc je vždycky stejná,
ale co ona, zůstane věrná?

Ref.: Barevná nevěsta, džínová, modrá,
voněla smíchem, závist je hrozná,
ukrytá v barvách, zelená khaki,
jak jsem mu záviděl, už ji mám taky,
Ami Cdim Hdim
džínovou nevěstu, á,
Ami Cdim Hdim
džínovou nevěstu, , á,
Ami Cdim Hdim
džínovou nevěstu, á ...

On nevrátil se z boje

Vladimir Vysockij

- (1) Proč se svět jiným zdá, vždyť čím byl, je i dnes,
dob je čtvero a oči jsou dvoje,
/: vzduch je stejný, i voda je stejná, i les,
jenom on se už nevrátil z boje. :/
- (2) Dnes je pozdě se ptát, kdo byl po a kdo před,
kdo to v hádkách nás dvou více projel,
/: nikdy víc mi tak moc nescházel jako dnes,
když se už nevrátil zpátky z boje. :/
- (3) Neměl hlas, vážně ne, ale zpíval moc rád,
ať jsem řek', co jsem řek', on mlel svoje,
/: já byl spáč, ale on nenechával mě spát,
no a včera se nevrátil z boje. :/
- (4) Ne že bych brečet chtěl, ne, to ne, nemám sil,
ale byli jsme dva, a mám dojem,
/: že se zved' severák, oheň můj uhasil,
když se on nevrátil včera z boje. :/

- (5) Jaro stáhlo si svůj krunýřek ledový,
povídám:"Kouřil bych, kámo, co je?
/: "Dáme žváro? a nic, ticho mi odpoví,
neboť on se už nevrátil z boje. :/
- (6) Naši padlí tu jsou, jako by nepadli,
drží stráž, hruď na hruď vedle sebe,
/: na nebi modravém stromy se zrcadlí,
celý les modrý je jako nebe. :/
- (7) V pokoji místa dost, co teď s tím udělám,
vše, co bývalo naše, je moje,
/: já nechci nic, podivný pocit mám,
že to já jsem se nevrátil z boje. :/